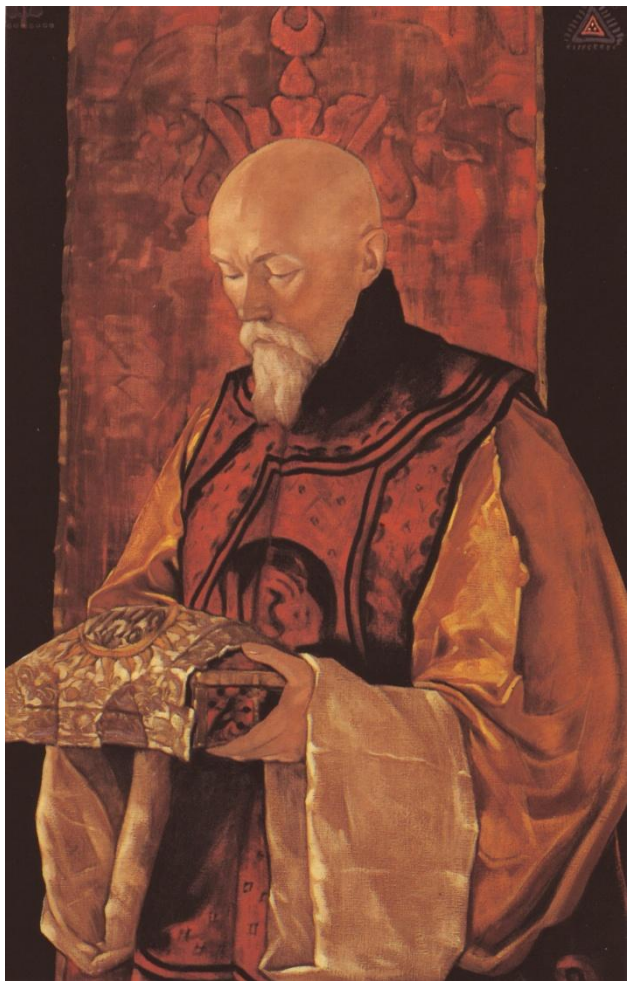

*NIKOLAJUS
RERICHAS*

***SPINDINČIOJI
ŠAMBALA***

RERICHO DRAUGIJA • VILNIUS 1994

- Lama, papasakok man apie Šambalą!

- Bet juk jūs Vakaruose nieko nežinote apie Šambalą ir nenorite nieko apie ją žinoti. Tikriausiai tu klausai tik iš smalsumo ir be reikalo tari tą šventą žodį.

- Lama, aš ne tuščiai tavęs klausiu apie Šambalą. Visur žmonės žino šį įvairiai vadinamą didį Simbolį. Mūsų mokslininkai renka kiekvieną žinių kibirkštėlę apie Šitą reikšmingą Viešpatiją. Ksomas de Korosas sužinojo Šambalą esant ilgai gyvendamas budistų vienuolynuose, Griunvedelis išvertė įžymiojo Taši-Lamos, Pal-den Je-še knygą "Kelias į Šambalą". Mes jaučiame, kad už slaptųjų simbolių slypi didi tiesa. Iš tikrųjų, uolus tiesos ieškotojas trokšta žinoti viską apie Kalačakrą.

- Argi taip, juk Vakarų žmonės niekina mūsų šventoves? Jie rūko mūsų šventyklose, jie ne tik nesupranta, bet ir nenori gerbti mūsų tikėjimo ir mūsų mokymo. Jie šaiposi ir tyčiojasi iš mūsų simbolių, į kurių reikšmę negali įsigilinti. Jeigu mes aplankytume jūsų bažnyčias, mūsų elgesys būtų visai kitoks, nes jūsų didysis Bodhisatva Jėzus iš tikrųjų kilnus. Ir niekas iš mūsų neims niekinti Gailestingumo ir Teisingumo Mokymo.

- Lama, iš jūsų mokymo tyčiojasi tik didžiausi tam suoliai ir kvailiai. Šventa vieta apjungia visus teisingumo mokymus. Ir niekas, tai jaučiantis, nesuniekins šventųjų vietų. Lama, kodėl tu manai, kad Palaimintojo mokymo esmė Vakaruose nežinoma? Kodėl sakai, kad mes Vakaruose nieko nežinome apie Šambalą?

Lama, ir ant mano stalo tu gali rasti Kalačakrą, mokymą, kurį didysis Attiša parnešė iš Indijos. Man žinoma, kad jei aukšta, jau pasiruošusi dvasia girdi baisą, skelbiantį "Kalagija", tatai yra šaukimas į Šambalą. Mes žinome, kuris iš Taši-Lamų buvo Šambaloje. Mums žinoma Vyriausiojo Taišano žynio knyga "Raudonasis kelias į Šambalą". Mes net žinome mongolų giesmę apie Šambalą. Galbūt mums žinoma daugel, kas nauja tau. Mes žinome, kad dar neseniai jaunas mongolų lama išleido naują knygą apie Šambalą.

Lama tiriančiai žiūri į mus savo veriančiu žvilgsniu. Paskui sako:

- Didžioji Šambala toli už vandenyno. Tatai galinga dangiška šalis. Ji neturi nieko bendro su mūsų žeme. Kaip ir kodėl jūs, žemės žmonės, domitės ja? Tikrai kai kuriose vietose, tolimoje šiaurėje, jūs galite pamatyti švytinčius Šambalos spindulius.

- Lama, mums žinoma Šambalos didybė. Mes žinome, kad ši nenusakoma viešpatija reali. Bet mums taip pat žinomas žemiškosios Šambalos realumas. Mes žinome, kad kai kurie aukšti lamos vyko į Šambalą, kad savo kely jie matė įprastus fizinius dalykus. Mes žinome buriatų lamos pasakojimus apie tai, kaip jis buvo palydėtas labai siauru slaptu praėjimu. Mes žinome, kad vienas keliautojas matė kalniečių karavaną su druska iš ežerų prie pat Šambalos sienos. Dar daugiau, mes patys matėme baltą pasienio stulpą - vieną iš trijų Šambalos postų. Todėl kalbėk su manimi ne tik apie

dangiškąją Šambalą, bet ir apie žemės Šambalą, nes tu kaip ir aš žinai, kad žemiškoji Šambala jungiasi su dangiškąja. Būtent šioje vietoje susijungia abu pasauliai.

Lama tyli. Pusiau nuleisti vokai dengia akis, lama tiriama žiūri į mūsų veidus. Ir vakaro prieblandoje jis pradeda savo pasakojimą:

- Iš tiesų, ateina metas, kada Palaimintojo Moky mas vėl pasklis iš Šiaurės į Pietus. Tiesos žodis, pradėjęs savo didįjį kelią Bodhigajoje, vėl sugrįš į tas pat vietas. Turime tatau priimti kaip kad yra: tikrasis Mokymas paliks Tibetą ir vėl pasirodys Pietuose. Visose šalyse bus skelbiami Budos pamokymai. Iš tiesų, artėja dideli įvykiai. Štai jūs ateinate iš Vakarų ir atnešate žinią apie Šambalą. Mes turime tai priimti kaip deramą dalyką. Tikriausiai Rigden-Džapo bokšto spindulys pasiekė visas šalis. Kaip deimantas spindi šviesa Šambalos bokšte. Jis ten, Rigden-Džapo - nenuilstantis, amžinai budintis žmonijos gerovės sargyboje. Jo akys niekad neužsimerkia. Savo magiškame veidrodyje jis mato visus įvykius žemėje. Ir jo minties galia prasiskverbia į tolimes šalis. Jam nėra nuotolio. Jis akimirksniu gali pasiųsti pagalbą tiems, kurie jos nusipelnė. Ryški jo šviesa gali sunaikinti bet kokią tamsą. Jo nesuskaitomi turtai paruošti pagelbėti visiems, kam tik reikia, tiems, kas nori tarnauti teisingumui. Jis netgi gali pakeisti žmonių karma...

- Lama, man atrodo, kad tu kalbi apie Maitrėją. Ar taip?

- Nereikia kalbėti apie šią paslaptį! Daug yra to,

kas neturi būti atverta. Daug yra to, kas neturi būti kristalizuojama garsu. Garsu mes atveriamė savo mintį. Garsu suteikiame atšvaito savo minčiai erdvėje, ir dėl to gali sekti didžiausias blogis. Visa, kas atverta prieš laiką, virsta aibe nelaimių. Toks lengva būdiškumas gali sukeiti net didžiausias katastrofas. Jeigu Rigden-Džapo ir Palaimintasai Maitrėja tau yra viena, tas pat - tebūnie taip. Aš to nesakiau!

Nesuskaitomi Šambalos gyventojai. Neišsibaigia įstabios naujos jėgos ir pasiekimai, kurie ten ruošia mi žmonijai...

- Lama, Vedanta mums sako, kad žmonijai labai greit bus duota naujų energijų. Ar tai tiesa?

- Neišsenkagausybe to, kas didu, skirta ir paruošta. Iš Šventųjų Raštų mes žinome apie Palaimintojo mokymą, apie tolimųjų žvaigždžių gyventojus. Tas pats šaltinis byloja mums apie skraidantį plieno paukštį... apie geležines angis, kurios alsuoja ugnimi bei dūmais ir ryja erdvę. Palaimintasai Tathagata nusa kė visą ateitį. Jis žino, kaip Rigden-Džapo pagalbi ninkai įsikūnys laiku, kaip šventoji kariuomenė išva lys Lhasą nuo visų šlykščiausių jos priešų ir kaip bus įvesta teisingumo viešpatija!

- Lama, jeigu didieji kariai įsikūnijo, neįau Šambala neims veikti čia, žemėje?

- Visur - čia ir danguje. Visos gėrio jėgos susijungs, kad sunaikintų tamsą. Kiekvienas, kuris prisidės prie šio didžiojo darbo, bus šimteriopai atlygintas - šioje pačioje žemėje ir šiame pačiame įsikūnijime. Visi nusikalsta prieš Šambalą pražus šiame pačiame įsikūnijime, nes jie išsėmė gailėstingumą.

- Lama, tu žinai tiesą. Tai pasakyki man, kodėl tiek daug nevertų dvasininkų?

- Žinoma, tai neatleistina; bet jeigu Mokymas turi pasistūmėti į Pietus, tai nenuostabu, kad daug mokytojų lamų apleido Tibetą. Ar žinoma Vakaruose, kad Pan-čen Rinpoče (Taši Lama) turi ryšį su Šambala?

- Lama, mes, suprantama, žinome, kad Pan-čen Rinpoče visur labai gerbiamas. Įvairiose šalyse mes girdėjome, su kokia pagarba ne tik budistai, bet ir kitų tautybių žmonės kalbėjo apie Jo Šventenybę. Netgi kalbama, kad dar gerokai prieš jam išvykstant jo asmeninėse patalpose visi įvykiai iš jo būsimosios kelionės buvo pavaizduoti freskose. Mes žinome, kad Pan-čen Rinpoče laikosi visų didžiųjų lamų pa pročių. Mums pasakojo, kad pabėgimo metu jis su pasekėjais išvengė daugelio didelių pavojų.

Mes žinome, kad vieną kartą jo persekiojai iš Lhasos jau beveik jį susekė, ir kad staiga ėmė smarčiai snigti. Tai atkirto persekiojams kelią. Kitą sykį Pan-čen Rinpoče atvyko prie kalnų ežero. Čia jam iškilo sunki problema. Jo priešai buvo jau arti, ir tam, kad išsigelbėtų, reikėjo padaryti ilgą lankstą apie ežerą. Pan-čen Rinpoče paniro gilion meditacijon. Paskui jis atsikėlė ir įsakė, kad karavanas, nors ir gresia pavojus, nakčiai pasiliktų ant ežero kranto. Įvyko nepaprastas dalykas: naktį užėjo stiprus šaltis ir ežeras apsidengė ledu ir sniegu. Prieš saulėtekį, kol dar buvo tamsu, Taši-Lama įsakė savo žmonėms skubiai leistis į kelionę, ir jis bei trys šimtai jo pasekėjų perėjo ežerą trumpiausiu keliu, šitaip išvengdami pavojaus. Kai priešai atskubėjo į šią

vieta, saulė jau buvo aukštai ir ledas ištirpęs. Jiems teliko tik aplinkinis kelias. Argi ne taip?

- Iš tikrųjų buvo šitaip. Pan-čen Rinpoče visose jo kelionėse pagelbėjo šventoji Šambala. Jis matė daug nuostabių ženklų, kai ėjo per aukštumas, skubėda mas į Šiaurę.

- Lama, netoli nuo Ulan-Davano mes matėme didžiulį juodą grifą, žemai lekiantį palei mūsų stovyklą. Jis norėjo atkirsti kelią kažkam švytinčiam ir gražiam. Tas kažkas sklendė į pietus viršum mūsų stovyklos ir spindėjo saulės spinduliuose.

Lamos akys sužibo. Nekantraudamas jis paklausė:

- Ar nepajutote jūs dykumoje šventyklų smilkalų aromato?

- Lama, tai gryna teisybė. Akmeningoje dykumoje per kelių dienų kelią iki bet kurios gyvenamos vietos, daugelis mūsų vienu metu pajutome įmantrių smilkalų kvapą. Tatai atsitiko keletą kartų. Mes niekada nebuvom patyrę tokio malonaus aromato. Jis priminė smilkalus, kuriuos mano draugas davė man Indijoje. Iš kur jisai jus gavo - aš nežinau.

- O, jus saugo Šambala. Didžiulis juodas grifas jūsų priešas, kuris stengiasi sunaikinti jūsų darbus, bet saugojanti Šambalos jėga lydi jus tos spindinčios materijos pavidalu. Šita jėga visada su jumis, bet jūs ne visada galite ją matyti. Tik kai kada ji pasirodo, kad jus sustiprintų ir vestų. Ar jūs pastebėjote kryptį, kur tasai rutulys slinko? Jūs turite sekti būtent ta kryptimi. Tu paminėjai šventąjį šauksmą - "Kalagija". Tasai, kuris girdi šitą įsakmų šaukimą, turi žinoti, kad

jam kelias į Šambalą atviras. Jis turi įsiminti metus, kada buvo pašauktas, nes nuo to laiko jam visada padės Palaimintasai Rigden-Džapo. Bet jums patiems reikia žinoti ir suprasti, kaip žmonėms padedama, nes jie dažnai atmeta pasiūstą pagalbą.

- Lama, papasakok mums, kaip Šambalos pagalbą gauna paprasti žmonės? Mes šį tą žinome apie Šambalos adeptus ir įsikūnijusius bendradarbius. Bet kaipgi Šambalos galybė pasireiškia tarp papras tųjų žmonių?

- Nenusakomi ir įvairūs tie keliai. Tam, kas buvo siuose gyvenimuose laikėsi teisingumo mokymo ir darbavosi Visuotiniam Gėriui, padės tas pats Visuotinis Gėris. Prieš keletą metų, prasidėjus karui ir suirutei, vienas žmogus paklausė lamos, ar jam būtina pakeisti gyvenamąją vietą. Lama atsakė, kad jis gali pasilikti toje pat vietoje dar šešis mėnesius, bet paskui pateks į didelį pavojų ir turės nedelsdamas bėgti. Per paskesnius šešis mėnesius šiam žmogui ypatingai sekėsi, viskas buvo ramu ir jo turtai didėjo. Praslinkus šešiams mėnesiams, jis pagalvojo: "Kam man rizikuoti savo turtu ir palikti šią ramią vietą? Viskas man klostosi taip palankiai, pavojaus nėra nė ženklų". Tikriausiai lama bus apsirikęs".

Bet kosminės tėkmės neįmanoma sulaukyti. Ir išpranašautas pavojus radosi akimirksniu. Iš abiejų pusių į tą vietą greitai artėjo priešų pulkai. Ir žmogus suprato, kad savo geriausią galimybę jis praleido, o dabar kelias jam atkirstas. Jis nuskubėjo pas tą patį lamą ir papasakojo jam, kas atsitiko.

Lama atsakė, kad dėl tam tikrų priežasčių jis gali

būti išgelbėtas. Bet, pridūrė jis, dabar daug sunkiau tau padėti. Geriausia galimybė praleista, tačiau aš vis dar galiu kai ką dėl tavęs padaryti. Rytoj su visa savo šeima iškeliavkite raiti į Šiaurę. Kelyje jus sutiksite savo priešus. Tatai neišvengiama. Kai pamatysite, kad jie artinasi, pasitraukite į šalikelę ir stovėkite nejudėdami. Net jeigu jie prisiartintų prie jūsų, net jus pašnekintų, neprakalbėkite ir nejudėkit, kol jie pravažiuos.

Taip ir atsitiko. Žmogus su visa šeima ir manta anksti rytą išvyko. Staiga ryto prieblandoje jie išvydo skubiai besitartinančių raitelių pavidalus. Bėgliai pasuko iš kelio ir sustojo įtemptoje tyloje.

Kareiviai sparčiai artėjo, ir vargšas išgirdo, kaip vienas iš jų suriko: "Štai jie! Aš matau žmones! Tikriausiai mūsų laukia geras laimikis..." Kitas kareivis juokdamasis jam atrėžė: "Drauguži, tu tikriausiai šiąnakt blogai miegojai, jei negali atskirti akmenų nuo žmonių. Juk jie čia pat, o tu sakai, kad tai ne akmenys!"

Tačiau pirmasis spyrėsi: "Bet aš net arklį matau!" Antrasis juokėsi: "Toku akmeniniu arkliau netoli nujosi. Nejaugi tu manai, kad arklys, pajutęs mūsų žirgus, stovėtų it sustingęs?"

Kareiviai juokėsi iš visos širdies ir tyčiodamiesi iš pirmojo apsirikimo prajojo pro pat nejudantį būrelį ir išnyko migloje. Taigi net iš sunkiausios padėties tasai žmogus buvo išgelbėtas, nes jis kažkada buvo naudingas Šambalai.

Šambala žino viską. Bet Šambalos paslaptys gerai saugomos.

- Lama, kaipgi saugomos Šambalos paslaptys? Sakoma, kad daug yra Šambalos bendradarbių, daug žinianešių; jie pasklidę po visą pasaulį. Kaip gali jie išsaugoti jiems patikėtas paslaptis?

- Didieji paslapčių Saugotojai įdėmiai stebi tuos, kuriems patikėjo savo darbą ir davė aukštus įgaliojimus. Jeigu netikėtai juos užklumpa blogis, jiems skubiai padedama. Ir patikėta brangenybė bus apsaugota. Maždaug prieš 40 metų didelė paslaptis buvo patikėta žmogui, gyvenusiam Didžiojoje Mongolų Gobi dykumoje. Jam buvo pasakyta, kad jis gali naudotis ta paslaptimi ypatingiems tikslams, bet kai tik pajus priartėjant išėjimo iš šio pasaulio laiką, turės surasti žmogų, kuriam galėtų patikėti tą brangenybę. Praėjo daug metų. Tasai žmogus susirgo, o jam sergant prie jo prisigretino piktoji jėga ir jis neteko sąmonės. Tokioje būklėje, žinoma, jis negalėjo rasti tinkamo įpėdinio, kuriam galėtų patikėti savo brangenybę. Bet Didieji Saugotojai visada budrūs ir akylūs. Vienas jų iš aukšto Ašramo leidosi į kelionę per didžiąją dykumą, neišlipdamas iš balno daugiau nei šešiasdešimt valandų. Jis pasiekė ligonį dar laiku, suspėjo trumpam atitolinti jo mirtį ir surado tą, kuris būtų vertas perimti įgaliojimą. Galbūt tu nusistebėsi, kodėl Saugotojas nepaėmė brangenybės pats. Ir kodėl visa turėjo įvykti taip nuosekliai? Todėl, kad didžioji karma turi savo ypatingus kelius, ir net patys aukščiausi paslapčių Saugotojai kartais nenori prisiliesti prie karmos gijų. Nes kiekviena karmos gija, jeigu ji bus nutraukta, gali sukelti didžiausią nelaimę.

- Lama, Turfane ir Turkestane mums parodė olas

su ilgais neištirtais keliais. Ar galima tais keliais nueiti iki Šambalos? Mums pasakojo, kad būdavo atsitiki mų, kai nepažįstami žmonės išeidavo iš šitų olų ir vykdavo į miestus. Jie norėdavo už pirkinius mokėti keistais senoviškais pinigais, kokių dabar nėra apyvartoje.

- Iš tiesų, iš tiesų, Šambalos gyventojai protarpiais pasirodo pasaulyje. Jie susitinka su Šambalos žemiškaisiais bendradarbiais. Žmonijos labui jie siunčia brangias dovanas, įstabias relikvijas. Aš tau galiu papasakoti daugel atsitikimų, kai stebuklingosios dovanos buvo gautos per erdvę. Net pats Rigden Džapo kartais prisiima žmogaus pavidalą. Jis netikėtai pasirodo šventose vietose, vienuolynuose. Ir skirtu laiku skelbia savo pranašystes.

Naktį arba anksti rytą prieš saulėtekį Pasaulio Viešpats atvyksta į Šventyklą. Jis įeina. Išsyk pačios užsidega lampados. Kai kurie čia esantys iškart pažįsta Didįjį Keleivį. Su gilia pagarba susirenka lamos. Su didžiausiu dėmesiu jie klauso Jo pranašysčių apie ateitį.

Artinasi didžioji epocha. Pasaulio Viešpats pasiruošęs kautynėms. Rodosi daugel ženklų. Kosminė ugnis vėl artėja prie žemės. Planetos skelbia naują erą. Bet dar daug katastrofų įvyks ligi naujosios eros suklestėjimo. Žmonija vėl bus bandoma, kad būtų iširta, ar pakankamai išaugo dvasiškai. Požeminė ugnis dabar stengiasi susijungti su ugniniu Akašos elementu; jeigu visos gerosios jėgos nesuvienys savo galybės, tai neišvengiami didžiausi kataklizmai. Pasakojama, kaip pasirodo Palaimintasis Rigden-

Džapo, kad atiduotų savo žinianešiams įsakymus. Kaip ant juodos uolos pakeliui į Ladaką atsiranda Galingasis Valdovas. Iš visų pusių su didžiausia pagarba skuba pas Jį žinianešiai raiteliai, kad dėme singai Jo išklaustų. O išklausę lekia vykdyti to, kas Didžiosios Išminties įsakyta.

- Lama, kaip atsitiko, kad žemiškosios Šambalos vis dar neatrado keliautojai? Žemėlapiuose galima išvysti daugybės ekspedicijų maršrutus. Atrodytų, kad visos viršūnės jau pažymėtos, o visos žemės ir upės ištirtos.

- Iš tiesų, daug aukso yra žemėje, daug deimantų ir rubinų kalnuose, ir kiekvienas trokšta juos turėti. Ir kiek žmonių stengiasi juos atrasti! Tačiau kaip žmonės nesurado šių lobių, taip niekas nepasieks Šambalos be kvietimo! Jūs girdėjote apie nuodingas sroves, supančias kalnus. Galbūt net matėte žmones, mirstančius nuo dujų, kai jie prisiartindavo prie jų. Galbūt jūs matėte, kaip gyvuliai ir žmonės imdavo drebėti, kai artindavosi prie kai kurių vietovių. Daug žmonių stengiasi pasiekti Šambalą be kvietimo. Kai kurie išnyko visiems laikams. Tikrai nedaugelis pasiekia šventąją vietą ir tik tada, kai jų karma yra pribrendusi.

- Lama, tu kalbi apie šventąją vietą žemėje. Ar turtinga ten augmenija? Kalnai atrodo bevaisiai, o uraganai ir viską naikinantys šalčiai ten nepaprastai stiprūs.

- Tarp aukštų kalnų yra nežinomi, iš visų pusių paslėpti slėniai. Karšti šaltiniai maitina turtingą augmeniją. Daug retų augalų ir vaistinių žolių auga šioje

nejprastoje vulkaninėje dirvoje. Galbūt jūs kalnuose užtikdavote karštų geizerių. Galbūt girdėjote, kad tik per dviejų dienų kelionę nuo Nagču, kur nematyti nei medžio, nei augalo, yra slėnis su medžiais, žole ir šiltu vandeniu. Bet kas žino visus tų kalnų labirintus? Ant akmenų nelieka žmogaus pėdsakų. Žmonių minčių neperskaitysi, o tas, kas tai moka, tyli! Galbūt jūs savo kelionės metu sutikdavote daug keleivių - tylom keliaujančių dykuma per karštį ir šaltį nežino mais jums tikslais. Nemanyskite, kad jei drabužiai kuklūs, tai ir patsai keleivis nereikšmingas! Jeigu jo akys pusiau primerktos, nemanyskite, kad jo žvilgsnis neaštrus. Negalima atspėti, iš kurios pusės artinasi jėga. Bergždi visi įspėjimai, bergždi visi pranašavi mai - tiktai vienintelis Šambalos kelias atves tave į sėkmę. Tik kreipdamasis tiesiai į Palaimintąjį Rig-den-Džapo, gali ko nors pasiekti.

- Lama, tu pasakei, kad Šambalos priešai žus. Kaip jie žus?

- Iš tiesų, jie žus skirtu laiku. Juos pačius naikina jų žemas garbės troškimas. Rigden-Džapo gailėstingas. Bet nusidėjėliai patys sau priešai. Kas gali pasakyti, kada grįžta užtarnautas atlygis? Kas gali atskirti, kada pagalba iš tikrųjų reikalinga? Ir kokia turi būti ta pagalba? Dauguma kataklizmų yra būtini, jie turi savo tikslą. Kaip tik tuo metu, kai ribotas žmogaus mąstymas įsitikina, kad viskas žuvo, kad bet kokia viltis prarasta, kuriančioji Valdovo ranka pasiunčia galingą savo spindulį. Kaip naikinami nusidėjėliai? Vienas lama dailininkas pasižymėjo nuostabiais su gebėjimais tapyti nepalyginamo grožio šventuosius

paveikslus. Puikiai jis tapė Rigden-Džapo, Palaimin tojo Budos ir Dukkar Daugiaakės veidus. Kitas dailininkas ėmė jam pavydėti ir pykčio apimtas nusprendė jam pakenkti. Bet kai pavyduolis ėmė šmeižti lamą dailininką, dėl nežinomos priežasties užsidegė jo namas. Visas jo turtas buvo sunaikintas, o šmeižiko rankos smarkiai apdegė, jis ilgai negalėjo dirbti.

Kitas piktadarys grasino sunaikinsiąs visus vieno doro žmogaus darbus. Bet netrukus pats nuskendo, plaukdamas per Džampo. Kitą žmogų, kuris nudirbo daug gražių labdaros darbų, kažkas užpuolė, siekdamas sunaikinti visą jo turtą, paskirtą žmonijai. Bet vėl galingasis Rigden-Džapo spindulys pasiekė puolan tįjį. Per vieną dieną visas priešo turtas buvo nušluotas, ir jis liko elgeta. Galimas daiktas, ir tu jį pamatysi Lhasos prekyvietėje, prašantį išmaldos.

Kiekviename mieste jūs galite išgirsti, kaip baudžiami tie nevertieji žmogėnai, nukreipę savo tūžmą stį prieš vertuosius. Tik Šambalos keliu gali eiti be pavojaus. Bet kuris nukrypimas nuo šito garbingo kelio įtrauks jus į didžiausius pavojus. Viskas pasaulyje gali būti ištirta ir išmatuota. Ne tikėjimą ir ne aklą garbinimą prisakė Palaimintasis, bet patyrimo žinojimą.

- Taip, lama. Aš taip pat galiu tau papasakoti, kaip vienas iš mūsų artimųjų tapo Šambalos broliu. Mes žinome, kad jis su mokslinė misija išvyko į Indiją, kad netikėtai paliko karavaną ir kad praslinkus nemažai laiko, atėjo nelaukta žinia, kad jisai Šambaloje.

Aš galiu tau papasakoti, kaip iš tolimojo Altajaus daug

sentikių vykdavo ieškoti vadinamosios Balt-vandenės, bet niekas nebesugrįždavo. Aš girdėjau vardus tų kalnų, upių ir ežerų, kurie yra pakeliui į šią šventąją vietą. Tie vardai slapti, kai kurie iš jų iškrai pyti, bet tu žinai tiesą, už jų slypinčią.

- Aš galiu tau papasakoti, kaip vienas šio didingojo mokymo vertas mokinys išvyko kelionėn, kad prieš jam skirtą laiką pasiektų Šambalą. Tai buvo tyra ir nuoširdi dvasia, bet jos karma dar nebuvo išgyventa ir žemiškoji užduotis dar neatlikta. Vienas Didžiųjų Mokytojų išjojo į kalnus jo pasitikti ir asmeniškai kalbėjo su veržliuoju keleiviu. Gailestingai ir meiliai jis jį nukreipė atgalios, kad tasai pabaigtų savo darbą. Aš galiu tau papasakoti apie Ašramus už Šigadzės. Aš galiu tau papasakoti, kaip Šambalos Broliai pasirodydavo įvairiuose miestuose ir kaip jie nukreipdavo didžiausias žmonijos nelaimes, jei žmonės juos de ramai suprasdavo.

- Lama, ar tu buvai sutikęs Azarus ir Kutchumpus?

- Jeigu tau žinoma tiek daug atsitikimų, tai darbas tau turi sektis. Tiek daug žinių apie Šambalą jau savaime yra apsivalymo srovė. Daugelis mūsų per savo gyvenimą ne kartą yra sutikę Azarus ir Kutchumpus bei sniego žmones, kurie jiems tarnauja. Tik dabar Azarai nustojo lankęsi miestuose. Jie visi susirinko kalnuose. Labai aukšti, ilgais plaukais ir barzdomis jie primena indus. Kartą, eidamas palei Bramaputrą, aš mačiau Azarą. Stengiausi jį pasivyti, bet jis skubiai pasuko už uolos ir pasislėpė. Tenai aš neradau nei olos, nei plyšio - viskas, ką radau, tebuvo

mažytė piestelė. Tikriausiai jis nenorėjo, kad jį trukdytų.

Kutchumpų dabar nebepamatysi. Anksčiau jie gana dažnai pasirodydavo netoli Tsango ir Manasa rovaro srityje, kai maldininkai traukdavo į šventąjį Kailasą. Net sniego žmonės dabar retai sutinkami. Paprastas žmogus dėl savo neišmanymo palaiko jus šmėklomis. Yra gilių priežasčių, kodėl būtent dabar Didieji nebesirodo viešai. Mano senas Moky tojas daug man pasakodavo apie Azarų išmintį. Mes žinome kelias vietas, kur gyveno Didieji, bet vienu tarpu tos vietos ištuštėjo. Didi priežastis, didi paslaptis!

- Lama, ar tiesa, kad Ašramai buvo iškelti iš Šiga dzės apylinkių?

- Negalima skleisti šios paslapties. Aš juk pasakiau, kad Azarų daugiau nebeaptinkama Tsange.

- Lama, kodėl jūs dvasininkai tikina, kad Šambala toli už vandenyno, tuo tarpu kai žemiškoji Šambala daug arčiau? Ksomas de Korosas net mini vietą, pateikdamas įrodymų - tai nuostabus kalnų slėnis, kur įvyko Budos pašventinimas.

- Aš girdėjau, kad Ksomo de Koroso gyvenimas nebuvo sėkmingas. Ir Griunvedelis, kurį paminėjai, neteko proto, nes jie abu prisilytėjo prie didžiojo Šambalos vardo vien iš smalsumo, nesuvokdami didžiosios jo reikšmės. Pavojinga žaisti su ugnimi, nors ugnis gali duoti žmonijai didžiausios naudos. Galbūt tu girdėjai, kad kai kurie keliautojai bandė prasiskverbti į uždraustąją sritį ir kad vedliai atsisakė davoti eiti toliau. Jie sakėdavo: "Geriau mus užmuški

te". Net tie paprasti žmonės suprato, kad prie tokių įstabių dalykų galima prisiliesti tik su didžiausia pagarba. Nelaužyk įstatymų! Darbuokis nenuleisdamas rankų ir lauk, kol Šambalos žinianešys atvyks pas tave, lauk, kol Griausmabalsis išstas "Kalagija". Ir tuomet gali be pavojaus imtis tirti šią didžią paslaptį. Tuščias smalsavimas turi virsti nuoširdžiu verži musi į žinojimą, į didžiųjų principų taikymą kasdieniniame gyvenime.

- Lama, tu - keliauninkas. Sakyk, kur vėl tave sutiksiu?

- Meldžiu tave, neklauski mano vardo. Dar daugiau - jeigu sutiktumei mane kokiam nors mieste ar kurioje kitoje gyvenamoje vietoje, neparodyk, kad pažinai mane. Aš pats prie tavęs prieisiu.

- O jeigu aš prisiartinčiau prie tavęs, kaip tu pasieltum? Paprasčiausiai pasitrauktum ar imtumeis kaip nors mane hipnotizuoti?

- Neversk manęs naudotis šiomis gamtos jėgomis. Kai kuriose Raudonosiose sektose leidžiama tam tikromis jėgomis naudotis. Bet mes naudotis jomis galime tik išimtiniais atvejais. Mes neturime pažeidinėti gamtos dėsnių. Mūsų Palaimintojo mokymas įsako mums būti atsargiems, išreiškiant vidius mūsų sugebėjimus.

- Lama, pasakyk man, ar tu patsai matei Rigden-Džapo?

- Ne, aš dar nemačiau Viešpaties įsikūnijusio. Bet aš girdėjau Jo Balsą. Ir žiemą, kai kalnus laikė sukaustęs šaltis, gavau Jo dovaną - rožę iš tolimojo slėnio. Tu tiek daug manęs klausinėji, kad matau, jog

tu nemažai žinai. Ką gi tu darytumei, jeigu imčiau tave kamantinėti?

- Lama, aš tylėčiau.

Lama nusišypsojo.

- Taip, tu iš tikrųjų daug žinai. Gal tu net žinai, kaip panaudoti slėpiningąsias gamtos jėgas, ir kad Vaka ruose pastaraisiais metais ir ypač per karą, kurį jūs arba kas nors iš jūsų pradėjote, buvo pastebėtadaug ženklų?

- Lama, tokios pasibaisėtinios skerdynės neišvengiamai turėjo sukelti nelauktą reinkarnacijų srautą. Tiek daug žmonių prieš laiką mirdavo, kad daug kas buvo iškreipta ir sudarkyta.

- Tikriausiai jums nebuvo žinomos pranašystės, kurios seniai nusakė šitas nelaimės. Jeigu jūs būtų mėtė apie jas žinoję, niekad nebūtumėte pradėję šių siaubingų skerdynių.

Jeigu tu žinai apie Šambalą, jeigu žinai, kaip naudotis slėpiningomis gamtos jėgomis, turėtumei taip pat žinoti esant Namigą, Dangiškuosius rašmenis. Ir tu sužinosi, kaip reikia suprasti ateities pranašavimus.

- Lama, mes girdėjome, kad visos Taši Lamos ir Dalai Lamos kelionės buvo išpranašautos daug anksčiau.

- Aš kartoju, kad asmeniniuose Taši Lamos kambariuose jam paliepus buvo pavaizduoti visi jo būsimųjų kelionių įvykiai. Dažnai keliauninkai iš svetur ima pranašauti, ir galite išgirsti ir pamatyti aiškius artėjančių įvykių ženklus.

Tu žinai, kad prie įėjimo į didžiąją Gesser-Chano

šventyklą stovi du žirgai - vienas baltas, kitas - raudonas. Ir kai Gesser-Chanas artinasi, tie žirgai ima žvengti. Ar tu žinai, kad neseniai šis didis ženklas išsipildė ir daug žmonių girdėjo šventųjų žirgų žven-gimą?

- Lama, tu paminėjai trečią šventąjį Azijos vardą...

- Paslaptis, paslaptis. Tu neturi tiek daug kalbėti. Kada nors mes pakalbėsime su labai mokytu Geše iš Morulingo. Tas vienuolynas buvo įkurtas mūsų Di-džiojo Dalai Lamos, ir Didžiojo Vardo garsas sudaro dalį vienuolyno pavadinimo. Sakoma, kad Didysis Dalai Lama, susiruošęs visiems laikams palikti Lha-są, tame vienuolyne atliko kai ką labai svarbaus. Iš tiesų keli lamos pradingo iš šio vienuolyno, kad nudirbtų naujus didžius darbus.

Ten tu galėtumei rasti kai ką, kas tau pažįstama.

- Lama, ar tu gali man ką nors papasakoti apie tris didžiuosius vienuolynus palei Lhasą, - Serą, Gandaną ir Depangą?

Lama nusišypsojo.

- O, tai didieji ortodoksiniai vienuolynai. Sere, trijų tūkstančių lamų tarpe galima sutikti daug tikrų kovo-tojų. Daug lamų iš kitų kraštų, pavyzdžiui, Mongoli-jos, gyvena Gandane. Ten mūsų didžiojo Mokytojo Dzung-Kapa sostas. Niekas negali prisilytėti prie šios didžios pasostės nesudrebėjęs. Depange taip pat yra keletas mokytų lamų.

- Lama, ar po Potala yra slapti įėjimai? Ir ar po svarbiausią šventyklą yra požeminis ežeras?

Lama vėl nusišypsojo.

-Tu tiek daug žinai, kad man net atrodo, jog esi

buvęs Lhasoje. Aš nežinau, kada tu ten buvai. Nėra labai svarbu, ar buvai ten dabar, ar kitais drabužiais. Jeigu tu matei tą požeminį ežerą, galėjai būti arba labai aukštas lama, arba tarnas, laikęs deglą. Tačiau jeigu būtum buvęs tarnas, negalėtumei žinoti dalykų, apie kuriuos tu man kalbėjai. Tikriausiai tu taip pat žinai, kad daugelyje vietų Lhasoje trykšta karšti šal tiniai, ir kai kuriuose namuose žmonės jais naudojami buičiai.

- Lama, aš girdėjau, kad kai kurie gyvuliai - elniai, voverės ir šakalai - prisiartina prie lamų, medituojan čių Himalajų miškų olose, ir kad beždžionės atneša jiems maisto.

- Savo ruožtu paklausiu tavęs: ar yra kas nors neįmanomo? Bet viena akivaizdu: elnias niekada neprieis prie žmogaus mieste, nes šiose vietose, kur knibžda minios, retai kada sutiksi gerų ketinimų žmo gų. Žmonijai nežinoma aurų reikšmė ir jų tam tikras poveikis, ji neįsivaizduoja, kad ne tik žmonės, bet net ir besieliai daiktai turi reikšmingas ir stiprias auras.

- Lama, mes žinome apie tai ir net pradėjome auras fotografuoti. O dėl besielių daiktų, Lama, mes taip pat kai ką žinome apie Mokytojo Sostą, ir kad niekas neturi prie jo prisiliesti. Dėl to visada šalimais jaučiamas Didžiojo buvimas.

- Jeigu tu taip supranti gerbiamo Sosto vertingu mą, tai žinai ir Mokytojavimo reikšmę. Mokytojavi mas - tai aukščiausia jungtis, kokią tik galime pasiekti mūsų žemiškuose pavidaluose. Mus veda Mokyto jai, saugo, ir savo Mokytojų gerbimu mes artinamės prie tobulumo. Tasai, kam žinoma tikroji Guru reikš mė,

nemenkina relikvijų svarbos. Jūs Vakaruose taip pat saugote jums brangių žmonių portretus ir gerbia te simbolius bei daiktus, kurie priklausė jūsų protėviams ir didiesiems vadams. Taigi nevadinkime to stabmeldyste, bet tiktai gilios pagarbos simboliu tam darbui atminti, kurį atliko vienas iš Didžiųjų. Ir tai ne vien išorinė pagarba. Jeigu tu ką nors žinai apie psichinius daiktų spinduliavimus, tikriausiai esi girdėjęs apie natūraliąją magiją. Ką tu manai apie magiškąją lazdelę, kuri nurodo žemės gelmių turtus?

- Lama, mes girdėjome daug pasakojimų apie savitą šios judančios lazdelės galią, padedančią surasti daugelį rūdinių, versmių ir šaltinių.

- O kaip tu manai, kas šiuo atveju veikia - lazdelė ar žmogus?

- Lama, aš manau, kad lazda - besielis daiktas, o žmogus pilnas vibracijų ir magnetinių jėgų. Todėl lazda panaši į rašymo priemonę žmogaus rankoje...

- Taip, mūsų kūne sukoncentruota viskas. Reikia tiktai žinoti, kaip tuo naudotis ir nesukelti žalos. Ar Vakaruose kas nors žinoma apie Didįjį Akmenį, kuriame sukauptos magiškos jėgos? Ir ar žinai, iš kokios planetos tasai akmuo? Kam ši brangenybė priklausė?

- Lama, apie Didįjį Akmenį pas mus tiek pat legendų, kiek pas jus Čintamani atvaizdų. Nuo senųjų druidų laikų daug tautų atsimena legendas apie gamtos energijas, slypinčias šiame keistame mūsų planetos svetyje. Labai dažnai tokiuose nukritusiuose akmenyse slypi deimantai, bet tatai niekai palyginus su kai kuriais nežinomais metalais ir energijomis,

kurie kasdieną gali būti aptikti akmenyse ir gausiose srovėse bei spinduliavimuose.

"Lapis Exilis" - taip vadinamas akmuo, kurį minėjo senovės meisterzingeriai. Galima įsitikinti, kad Va karai ir Rytai apie daugelį dalykų mąsto panašiai. Nereikia mums eiti į dykumas, kad išgirstume apie Akmenį. Mūsų miestuose, mūsų mokslinėse laboratorijose yra ir legendų, ir įrodymų. Ar galėjo kas nors pagalvoti, kad pasakos apie skraidantį žmogų kada nors taps tikrove? Jau dabar gali atskristi ir kasdieni nis paštas, ir lankytojai.

- Iš tiesų, Palaimintasis jau seniai kalbėjo, kad oru lekios geležiniai paukščiai. Tačiau kam reikia kilnoti tokį didelį svorį, mes galime skrajoti savo subtiliais kūnais. Jūs, Vakarų žmonės, svajojate užkopti į Everestą sunkiais batais. O mes be vargo pakylame į dardidesnį aukštį. Reikia tik galvoti, pažinti, atsiminti ir žinoti, kaip sąmoningai pritaikyti visą savo subtiliojo kūno patyrimą. Viskas buvo Kalačakroje nurodyta, bet pasiekė to tik nedaugelis. Jūs Vakaruose savo ribotais aparatais galite girdėti garsus per didelį nuotolį. Jūs net galite pagauti kosminius garsus. Bet dar kur kas anksčiau Milarepa be jokio aparato galėjo girdėti aukščiausius balsus.

- Lama, ar tiesa, kad Milarepa jaunystėje nebuvo dvasingas žmogus? Kažin kur mes skaitėme, kad jis net išžudė savo dėdės šeimą. Kaip toksai tūžmingas žmogus, net įvykdęs žmogžudystę, galėjo dvasiškai išaugti?

- Tu teisus. Jaunystėje Milarepa ne tik išžudė tą šeimą, bet tikriausiai įvykdė ir daug kitų sunkių nusi

kaltimų. Bet dvasios keliai nenusakomi. Iš vieno jūsų misionieriaus mes girdėjome apie jūsų šventąjį, vardu Pranciškus. Jaunas būdamas jis taip pat įvykdė daug nusikaltimų, ir jo gyvenimas nebuvo doras. Kaipgi jis galėjo per vieną gyvenimą pasiekti tokios tobulybės, kad Vakaruose jį gerbia kaip vieną di džiausių šventųjų? Iš jūsų misionierių, kurie lankė Lhasą ankstyvesniais amžiais, mes girdėjome daug pasakojimų ir kai kurios jūsų knygos saugomos mūsų bibliotekose. Kalbama, kad jūsų Evangelijos knygos užantspauduotos kai kuriose mūsų stupose. Gali būti, kad mes geriau už jus žinome, kaip gerbti kitas religijas.

- Lama, mums, vakariečiams, sunku gerbti jūsų religiją todėl, kad daug kas labai supainiota, iškraipyta. Pavyzdžiui, kaip gali svetimšalis, išvydęs du iš pažiūros visiškai vienodus vienuolynus, suprasti, kad viename skelbiamas budizmas, kai tuo tarpu kitame renkasi pikčiausi budizmo priešai? Net jei eitum į tų vienuolynų vidų, iš pirmo žvilgsnio pamatytum be veik tuos pačius atvaizdus. Taigi svetimšaliui nusta tyti, svastika pasukta į priešingą pusę ar ne, taip pat sunku, kaip ir suprasti, kodėl vieni atvaizdai budistiniai, o kiti prieš Budą. Pašaliniam sunku suprasti, kodėl visiškai neraštingi, pasidavę girtavimui žmo nės vadinami lamomis taip pat, kaip ir tu, kuris daug žinai ir esi didžiai kultūringas.

- Tu teisus. Daug lamų dėvi lamų drabužius, bet jų vidinis gyvenimas daug blogesnis nei pasauliečių. Dažnai iš daugelio tūkstančių lamų atsiras tik keli, su kuriais galima deramai kalbėtis apie aukštesnius

dalykus. Bet ar ne taip pat esti ir jūsu religijoje?

Mes matėme daug misionierių - galbūt jie kalba apie tą patį Kristų, tačiau jie puldinėja vieni kitus. Kiekvienam savasis mokymas aukštesnis už kito. Aš esu tikras, kad Isa davė vieną mokymą, tačiau kaipgi šis didysis simbolis gali būti suskaidytas į priešiškas sekas? Nemanyk, kad mes tokie tamsuoliai. Mes girdėjome, kad vienos krikščioniškos sekotos dvasi ninkų apeigos nepripažįstamos kitų krikščionių dvasininkų. Taigi pas jus turėtų būti daug vienas kitam priešiškų Kristų?

Mūsų dykumose randama daug krikščioniškų kryžių. Kartą aš paklausiau vieno krikščionių misionieriaus, ar tie kryžiai tikri? Jis man atsakė, kad jie netikri, kad visais laikais netikra krikščionybė skverbiasi į Aziją ir kad mes neturime laikyti tų kryžių aukštais simboliais. Taigi pasakyk man, kaip mums atskirti tikruosius kryžius nuo netikrųjų? Mes taip pat turime kryžių Didžiajame Ak-Dordže Ženkle. Mums tatau didis gyvybės ženklas, ugnies stichijos ženklas, amžinybės ženklas. Prieš tą ženklą niekas neprieštaraus!

- Lama, mes suprantame, kad tik dvasios žinojimu galima nustatyti, kas tikra.

- Vėl tu atskleidi didelių dalykų išmanymą. Vėl tu kalbi taip, kaip pasakyta mūsų išganingoje Kalačak roje. Bet kaip mums plėtoti tą gilųjį supratimą? Iš tiesų, dvasioje mes išmintingi, mes žinome viską, bet kaip mums iškviesti tąjį žinojimą iš mūsų sąmonės gelmių ir perduoti mūsų protui? Kaip sužinoti būtinas ribas tarp asketiško gyvenimo ir paprastumo? Kaip

patirti, ar ilgai turime būti atsiskyrėliai ir ar ilgai turime dirbti tarp žmonių? Kaip sužinoti, kuris žinojimas gali būti atskleistas be jokios žalos, o kurį - gal net patį aukščiausią - verta perduoti, bet tik nedaugeliui? Visa tai pasakyta Kalačakroje.

- Lama, didžioji Kalačakra praktiškai nežinoma, nes jos mokymas supainiotas su žemu tantrikų mokymu. Lygiai taip pat, kaip jūsuose yra tikrųjų budistų bei jų priešininkų Bon-Po, taipogi yra ir pati žemiausia burtų ir nekromantijos tantra. Argi Palaimintasis nepasmerkė burtų? Atsakyk man tiesiai - ar gali lama būti burtininku?

- Tu teisus. Ne tik burtininkavimą, bet ir netinkamą paranormalių jėgų naudojimą mūsų didieji Mokytojai draudžia. Bet jeigu kieno nors dvasia taip pasistūmė į priekį, kad jis sugeba daugelį ir moka natūraliai naudoti bet kokią savo energiją Visuotiniam Gėriui, tai jau bus ne burtininkavimas, o aukštos pasiekos, didis darbas žmonių labui.

Iš mūsų simbolių, atvaizdų ir tankų tu gali sprasti apie tai, kaip veikė didieji Mokytojai. Tik nedaugelis jų pavaizduoti gilioje meditacijoje. Paprastai jie veiklūs didžiajame savo darbe. Arba jie moko žmones, arba tramdo tamsiąsias jėgas ir stichijas, jie nebijo stoti prieš pačias galingiausias jėgas ir net susijungti su jomis, jei tai yra būtina visuotiniam labai pasiekti. Kartais galima pamatyti Mokytojus tikrame mūšyje sklaidančius piktašias jėgas. Nesame žemiškųjų karų šalininkai, budistus visais laikais puldinėjo, bet jie niekada nebuvo agresoriai. Mes girdėjome, neseniai jūsų Didžiojo karo metu abiejų kariaujančių pusių

krikščionių dvasininkai skelbė, kad Isa ir Dievas būtent su jais. Jeigu Dievas vienas, tai iš to seka, kad šiuo atveju jis prieštaravo pats sau. Kaip tu galėtum paaiškinti šį prieštaravimą, visiems budistams nesu prantamą?

- Lama, tas karas pasibaigė. Gali įvykti itin pražūtingų, tiesiog siaubingų klaidų, bet dabar visos tautos galvoja apie tai, kaip ne tiktai karo idėją sunaikinus, bet ir jau esančias materialias karo medžiagas.

- Tu manai, kad visas patrankas ir karo laivus reikėtų sunaikinti? Geriau juos pritaikyti taikiems tikslams ir aukštajam mokymui. Man norėtusi pama tyti milžiniškus karo laivus, paverstus plaukiojančiomis įstabių žinių mokyklomis. Ar tai įmanoma? Kelio nėra į Kiniją metu mačiau tiek daug patrankų ir karo laivų, kad pagalvojau - jei visi tie siaubingi gaminiai galėtų tapti aukštojo mokymo simboliais, o ne žudynių simboliais, kokį nepaprastą kosminės energijos antplūdį patirtų mūsų pasaulis!

- Lama, net nuodingoji gyvatė laikoma išminties simboliu.

- Tikriausiai tu girdėjai seną prilyginimą apie tai, kaip gyvatė buvo įspėta negelti, o tik šnypšti. Kiekvie nas turi būti galingas, bet kokią apsaugą tu laikai pačia stipriausia?

- Lama, neabejotinai tatau apsauga, kurią teikia dvasios galios. Tik dvasioje mes stiprūs ir protu, ir kūnu. Dvasiškai susikaupęs žmogus toks pat stiprus, kaip ir tuzinas raumeningų atletų. Žmogus, kuris žino, kaip panaudoti savo mentalinę jėgą, stipresnis ir už minią.

- Štai mes vėl sugrįžome prie mūsų didžiosios Kalačakros: kas gali būti be maisto? Kas gali gyventi be miego? Kas nejaučia karščio ir šalčio? Kas moka gydyti žaizdas? Iš tiesų tik tai, kas gilinašis į Kalačakrą.

Didiesiems Azarams, kurie išmano Indijos Moky mus, žinoma ir Kalačakros kilmė. Jie žino didžiąsias tiesas, kurios bus žmonijai atvertos ir visiškai perkurs gyvenimą! Rytai ir Vakarai nesąmoningai pritaiko daugelį Kalačakros Mokymų, tačiau net ir toks nesą moningas taikymas turi nuostabių pasekmių. Todėl galima suprasti, kokių nepalyginamai didesnių gali mybių atsivertų, jei sąmoningai laikytumės šių Moky mų, ir kaip išmintingai galėtų būti panaudojama didžioji amžinoji energija, ta subtili besvorė medžiaga, kuri paskleista visur ir pasiekama mums kiekvieną akimirką. Tatai Kalačakros Mokymas, šis pirmapr dės energijos panaudojimas buvo pavadintas Ug nies Mokymu. Indų tautai pažįstama didžioji Agni. Nors tasai mokymas ir senas, bet jis bus naujas Naujosios Eros mokymas. Mes privalom galvoti apie ateitį ir mes žinome, kad Kalačakros Mokymas turi visas žinias, kurios gali būti pritaikytos kuo naudin giau. Šiandien tiek daug mokytojų - tokių įvairių ir tokių vieni kitiems priešišku. O vis dėlto daugelis jų kalba apie tą patį, kas išdėstyta Kalačakroje.

Vienas jūsų dvasiškių kartą paklausė manęs: ar nėra Kabala ir Šambala to paties mokymo dalys? Jis klausė: ar Mozė nebuvo to paties mokymo pašvęsta sis ir jo įstatymų sekėjas?

Mes galime teigti tik viena - kiekvieno tiesos

mokymo, kiekvieno mokymo apie didžiuosius gyvenimo principus ištakos yra iš to pat šaltinio. Daug senų budistų stupų buvo paversta Šivaitų šventyklo mis ir daugelio mečečių sienos ir pamatai paveldėti iš senųjų budistų šventovių. Bet kokia čia žala, jei tie pastatai buvo paskirti tam pat aukštam gyvybės principui? Daugelio budistų paveikslų uolose ištakos yra mokymuose, skelbtuose gerokai anksčiau iki Palaimintojo pasirodymo. O vis dėlto jie taip pat simbolizuoja tą pačią aukštąją Esmę.

Kas atverta Kalačakroje? Ar yra ten kokių nors draudimų? Ne, Didysis Mokymas siūlo vien tai, kas konstruktyvu. Taigi, tos pat Aukštos Jėgos siūlomos žmonijai, ir mokliškai paaiškinta, kaip žmonija gali panaudoti natūralią stichijų galią. Kai tau sako, kad trumpiausias kelias eina per Šambalą, per Kalačakrą, tai reiškia, kad tobulumas nėra nepasiekiamas idealas, jis nuoširdžiu ir uoliu veržimusi gali būti pasiektas šitoje pat žemėje ir šiame pačiame įsikūni jime. Tatai - Šambalos Mokymas. Iš tiesų kiekvienas gali tai pasiekti. Iš tiesų kiekvienas gali išgirsti šauksmą "Kalagija".

Bet kad to pasiektų, žmogus turi visiškai pasi švęsti kūrybingam darbui. Tie, kurie darbuojasi iš vien su Šambala, jos pašvęstieji ir žinianešiai, nėra atsiskyrę nuo pasaulio, jie visur keliauja. Labai dažnai žmonės jų nepažįsta, o kartais jie net nepažįsta vieni kitų. Tačiau jie dirba tą darbą ne sau, bet didžiai Šambalai. Ir visiems jiems žinomas didysis anonimiškumo simbolis. Kartais jie atrodo turtingi, nors neturi jokios nuosavybės. Viskas - jiems, bet jie

nieko sau neima. Taigi jeigu tu pasišventi Šambalai, iš tavęs viskas atimama ir viskas duodama. Jeigu imsi kokio daikto gailėtis, tai neteksi, o jei atiduosi su džiaugsmu, praturtėsi, iš esmės čia ir glūdi Šambalos Mokymo esmė, o ne kokiuose nors tolimuose ir slaptinguose dalykuose. Todėl jeigu žinai, kad ŠAMBALA yra čia, žemėje, jei žinai, kad viskas gali būti pasiekta čia, žemėje, tada ir viskas turi būti atlyginta čia, žemėje. Tu girdėjai, kad iš tikrųjų ŠAMBALA atlygina čia, ir kad atiduodant atpildas auga. Tatai ne dėl to, kad Šambalos Mokymas palyginus su kitais išskirtinis, bet dėl to, kad Mokymas apie Šambalą - gyvas, duotas žemiškiems [sikūniji] mams ir gali būti pritaikytas visoms žmogaus gyvenimo aplinkybėms. Kaipgi mes galime išmokti dirbti? Kaip būti pasiruošusiems visų rūšių pavedimams, kaip tapti atviriems ir viską talpinantiems? Tiktai gyvenime taikant Šambalos mokymą. Kai skaitote daugelį knygų apie Šambalą, kurių dalis išversta į kitas kalbas ir dalis - neaiški, nepasiklyskit tarp didžiųjų simbolių. Net Vakaruose, kai kalbate apie didžius atradimus, techninės kalbos paprastas žmogus nesupranta, viską priima paraidžiui ir suvokia tik paviršutiniškai. Tą pat galima pasakyti ir apie didžiuosius raštus ir mokslinius dokumentus. Kai kurie didžiąsias Puranas supranta paraidžiui. Kokias išvadas jie gali padaryti? Tik tokias, kurios yra kalbos paviršiuje, jos filologijoje, bet ne tas, kurios seka iš panaudotų simbolių reikšmės. Išorės ir vidaus harmonijos galima pasiekti tiktai studijuojant Kalačakrą. Tikriausiai tu matei Kalačakros ženklus ant uolų

beveik negyvenamose vietose?

Kažkieno ranka paliko akmenyse piešinius ir iš kirto uolose Kalačakros rašmenis. Iš tiesų tiktai per Šambalą, tiktai per Kalačakros Mokymą galima trum piausiu keliu pasiekti tobulumą.

Kalagija, Kalagija, Kalagija! Ateik į Šambalą!

Po šių žodžių mūsų pašnekesys įgavo dar daugiau grožio ir šviesos. Jame atsirado tas atspalvis, kuris ženklina žmogaus sielos veržimąsi. Mes kalbėjome apie Kailaso kalną, apie atsiskyrėlius, kurie iki šiol gyvena to stebuklingo kalno olose, pripildydami erdvę savo žadinančiu teisingumo šaukimu.

Paskui mes kalbėjome apie Tą Vietą, kuri yra į Šiaurę nuo Kailaso...

Atslinko sutemos, ir visas kambarys tarytum įgijo naują prasmę. Ant blizgančio šilko puikiai išsiuvinėtas Čenrezi paveikslas, kuris kabėjo virš lamos galvos, ypač reikšmingai žvelgė į mus iš viršaus. Dabar tokių paveikslų jau nepamatysi Tibete.

Greta šio paveikslo buvo kitas, irgi itin didingas. Jame buvo pavaizduoti Amitaba ir Viešpats Buda, kaip visada ramus, su savo nenugalimu žaibo ženklumi - dordže rankoje. Nuo kambario altoriaus šypsojosi Dolma, Baltoji Tara.

Iš šviežių fuksijų ir violetinių jurginų puokštės sklido gaivinanti gyvybinė jėga. Šalia švietė Galingojo, Nenugalimojo Rigden-Džapo paveikslas, ir Jo buvimas vėl priminė mums apie slaptą Vietą šiauriau Kailaso. Tankos kampuose buvo išdėstyti keturi labiausiai reikšmingi atvaizdai. Apačioje buvo Rigden-Džapo įpėdinis su indų panditu, vienu iš pirmųjų

Kalačakros aiškintojų. Viršutiniuose kampuose buvo du Taši Lamų atvaizdai - kairėje Trečiasis Taši Lama Pan-Čen Pal-den Je-še, kuris atnešė pirmąsias žinias apie Šambalą. Dešinėje dabartinio Taši Lamos, kuris neseniai paskelbė naują maldą Spindinčiosios Šambalos garbei, figūra. Tankos centre buvo patsai Rigden-Džapo, o jo sosto pagrinde švietė Ak-očir-Ak-dordže - Gyvenimo Kryžius. Žmonių legionas susirinkęs prieš sostą: visokių visokiausių! Ladakietis su aukšta juoda kepure, kinas apvalia kepure, iš viršaus padabinta raudonu rutuliuku, indas baltu apdaru, musulmonas baltu tiurbanu. Čia kirgizai, buriatai, kalmukai, o ten mongolai būdingais drabužiais.

Kiekvienas jų siūlo Viešpačiui geriausias savo šalies dovanas: vaisius ir grūdus, audinius ir ginklus, ir brangiuosius akmenis. Niekas nevertė tų tautų, jos savo noru atėjo iš visų Azijos kraštų ir apsupo Didįjį Karį. Gal jos buvo jo nukariautos? Ne, jos artinosi prie Jo ne nusižeminusios. Tautos artinosi prie Jo kaip prie savo pačių, prie savo vienintelio Viešpaties. Jo ranka didingu Liūto-Sange mostu rodė į žemę: ant žemės tvirtynės jis davė priesaiką visada statyti tvirtai.

Nuo kvapnių smilkalų prieš paveikslą kilo melsvos srovelės ir vingiavo, išrašydamos ženklus slapta senzaro kalba.

Ir jei tas, kuris nepažįsta Didžiosios Tiesos, pažeistų šiuos ženklus, tai jie susilietų ir ištirptų erdvėje.

Vyr. redaktorė
D. MONTVILIENĖ
Redagavo
A. PRANINSKAS
Tekstą surinko
L. MASLAUSKAITĖ
S. MARTUSEVIČIUS
Dailininkas
R. TARABILDA